

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jamen lad os så diskutere fremtid og indhold. Det nævnes her, at det er en grotesk situation. Virkeligheden er, at vi flytter en række kendte opgaver fra amter til kommuner. Det bliver de ikke dyrere af, det bliver de ikke større af overhovedet.

Kl. 11.05

Den her regering fører en politik, hvor udviklingen i økonomien alene foretages i den decentrale del af den offentlige sektor, nemlig i kommuner og amter. Det er der, der er blevet flere ansættelser. Det er der, der er fremskrivning af økonomien. Det sker også næste år, uanset indholdet af den her reform eller ej. Så til bekymringen over, om man skulle være i en værre økonomisk situation, vil jeg sige: Nej, det sker ikke med den her regerings udmærkede politik på området.

Så hvis situationen er grotesk, er det jo, fordi Socialdemokratiet ikke bakker op om at lægge et bredt flertal bag den her reform, som giver en øget tryghed. For jeg er enig med hr. Ole Stavad i, at S og V fylder meget i det kommunale landskab. Derfor havde jeg meget håbet på mere medvind fra Socialdemokratiet her i huset.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

En gang imellem spekulerer jeg på, om medlemmer i regeringspartierne, som jeg i det daglige respekterer dybt og har et meget fint samarbejde med normalt, overhovedet ved, hvad det er, de er i gang med, for det, hr. Leif Mikkelsen svarer mig, indikerer jo da et eller andet sted, at der er noget, der er smuttet. For uanset hvor meget man kan lave med at flytte rundt på meget store summer, hjælper det jo ikke den enkelte kommune, hvis ikke pengene ender ude hos dem, der har opgaverne.

Det gælder det sociale område, hvor det faktisk er en tilståelsessag, i og med at regeringen på side 17 i den aftale, man lavede så sent som i juni måned sidste år, har skrevet, at hvis man ikke kan finde ud af det, så kan vi blive nødt til, efter at vi har vedtaget det hele, at gå tilbage og lave noget af det, vi har i dag.

Så uanset om man får summen af penge til at passe, så hjælper det jo altså ikke Brovst Kommune, hvis pengene ligger i Gentofte, når opgaverne skal løses.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Ole Stavad valgte at bruge en meget stor del af sin ordførertale på meget bredt at gøre status over det arbejde, vi har været igennem. Det synes jeg var meget befriende at tage den indgang til den her debat:

Men det, der så slog mig, da jeg sad og lyttede til hr. Ole Stavad, var, hvordan Socialdemokratiet selv har rykket sig undervejs i det her forløb. Socialdemokratiet har jo undervejs skiftet formand, og den nye leder, der er kommet til i Socialdemokratiet, har på et tidspunkt sagt, at hun mente, at Socialdemokratiet under den tidligere ledelse var alt for kritisk over for den kommunalreform, vi andre har stået for.

Det, jeg gerne ville benytte lejligheden til at spørge om, når nu hr. Ole Stavad selv ønsker at gøre status, er, om hr. Ole Stavad så vil pege på, hvad det er for helt konkrete områder, hvor der har været en ændring af den socialdemokratiske linje i forhold til kommunalreformen, som følge af at Socialdemokratiet har valgt en formand, der har underkendt den linje, som den tidligere socialdemokratiske ledelse stod for.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Man skal jo altid tage forbehold for, at man ikke har læst alt. Men det citat fra Socialdemokratiets formand, fru Helle Thorning-Schmidt, om at være alt for kritisk, har jeg ikke set. Men hvis hr. Thulesen Dahl har en anvisning på, hvor det står, vil jeg selvfølgelig kaste mig i støvet.

Det, jeg har hørt – både på tomandshånd og udadtil – Socialdemokratiets formand har sagt, er, at hun ikke syntes, det stod tilstrækkeligt klart, på hvilket grundlag Socialdemokratiet i forskellige sammenhænge agerede, ikke mindst når vi ser på forhandlingsforløbet sidste år.

Det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Jeg har svaret hr. Leif Mikkelsen – synes jeg – ret præcist på, hvad grundlaget var. Men jeg er enig i, at det ikke nåede langt nok ud.

Kl. 11.10

Så når hr. Thulesen Dahl spørger, hvor vi har rykket os, vil jeg sige, at vi fortsat har den linje med at prøve at øve maksimal indflydelse der, hvor vi så også, når vi når frem til konklusionen, kan se os selv i spejlet uden at blive meget kede af, hvad vi medvirker til. Derfor har vi lavet nogle aftaler i forbindelse med nogle lovforslag, hvor vi bestemt ikke er enige i alt, hvad der står, men hvor vi har ment, at vi kunne få sat et fin-